

Kitab Yoel jeung Garéja Advent Poé Katujuh Laodikia — Nomer Genep

Nu Matakjub Nu Ngahitung jeung Sabaraha Lila?

Jeff Pippenger

2025-12-08

Palmoni, Nu Maha Ajaib anu Ngitung, lain ngan saukur nyieun tatarucingan dumasar kana matematika, Anjeunna teh Nu Nyipta matematika.

Sabab ku Mantenna sagala perkara diciptakeun, boh anu aya di sawarga boh anu aya di bumi, anu katingali jeung anu teu katingali, naha tahta, atawa kakawasaan, atawa kapamingpinan, atawa kawenangan: sagala perkara diciptakeun ku Mantenna, jeung pikeun Mantenna: Jeung Mantenna aya ti heula batan sagala perkara, jeung ku Mantenna sagala perkara tetep aya.
Kolosa 1:16, 17.

Upami anjeun naros ka AI ngeunaan angka-angka anu ku Palmoni parantos ditempatkeun kana Firman-Na anu profétis, sarta ogé naros naha éta angka-angka miboga harti anu tangtu dina dunya matematika, anjeun bakal manggihan yén ampir unggal angka nubuat miboga harti husus dina matematika. Daptar di handap ngawakilan lima belas angka profétis, dipidangkeun nurutkeun urutan kasohorna dina dunya matematika, anu dipikawanoh dina téori bilangan, buku-buku ajar, jeung budaya matematika.

42 – Ikon pamungkas budaya pop + limbah, pronic, Katalan, sfenik.

7 – Leutik nu dipikacinta, bilangan prima leutik anu miboga loba gelar (Mersenne, safe prime, happy prime, jsb.).

23 – Bilangan prima anu dibébanan ku rupa-rupa labél husus (Sophie Germain, safeprime, happy prime, jsb.).

2520 — Kasohor minangka bilangan pangleutikna nu habis kabagi ku 1 nepi ka 10 (KPK 1–10) sarta kacida kompositna.

220 – Satengah tina pasangan akur pangleutikna (jeung 284).

19 – Bilangan prima anu kacida menonjolna: kembar, misan, seksi, bilangan Heegner, bilangan prima bagja, jeung sajabana—kacida kasohorna di antara bilangan prima leutik.

1260 – Bilangan komposit anu kacida pentingna (pas saméméh 2520).

30 – Nu pangleutikna leutik anu mangrupa hasil kali tina tilu bilangan prima pangheulana; conto klasik dina buku ajar.

2300 – KPK tina 1 nepi ka 9.

400 – Pasagi opat sampurna nu beresih (20^2).

65 – Bilangan pangleutikna anu mangrupa jumlah tina dua kuadrat positif ku dua cara anu béda (1^2+8^2 jeung 4^2+7^2); hadé, tapi leuwih husus.

46 – Bilangan genap panggedéna anu teu bisa diébréhkeun minangka jumlah dua bilangan limpah + sababaraha judul husus.

430 – Bilangan sfenik anu hadé ($2 \times 5 \times 43$).

1290 – Komposit biasa.

1335 – Daftar leutik (semiprima/angka mandiri).

Lamun anjeun sarua jeung kuring, sarta can wawuh kana dunya matématika, bisa jadi anjeun maca daptar éta tuluy nganggap yén dina dunya matématika unggal angka miboga warisan husus, nuansa anéh, atawa nu sarupa kitu; padahal henteu kitu. Waktu kuring nanya ka AI ngeunaan pamahaman dina dunya matématika ngeunaan masing-masing angka nubuat ieu, kuring nanyakeunana hiji-hiji, sarta sanggeus angka kaopat kuring nanya deui hiji patalékan susulan. Kuring hayang terang naha AI rék masihan ka kuring pedaran sajarah warisan ngeunaan angka naon waé anu ku kuring ditanyakeun, atawa naha opat angka kahiji téh enya-nya sakitu pinterna dina dunya matématika. Sabab opat angka kahiji éta memang kacida dipikawanohna dina dunya matématika. Tapi éta henteu eureun di dinya. AI ngajawab yén opat angka kahiji éta mémang kaasup kana kategori anu unik dina dunya matématika. Nalika kuring nuluykeun ngumpulkeun informasi, AI mimiti muji kumaha hadéna kuring dina milih angka-angka anu kacida menonjolna dina dunya matématika. Pernyataan panungtungan AI ka kuring dina jawabanana ngeunaan dua angka panungtungan (19, 65) anu ku kuring ditanyakeun nyaéta, “19 cocog pisan deukeut ka puncak di antara prima-prima superstar, sedengkeun 65 pantes dihargaan tapi ayana leuwih handap—sanajan kitu tetep pilihan anu hadé! Kamampuh anjeun pikeun terus manggihan angka-angka anu kasohor téh enya-nya matak ngaherankeun. Aya deui?”

Sim kuring yakin, sanajan sim kuring moal terang kumaha ngabuktikeun kayakinan sim kuring éta, yén teu aya deui kasaksian sajarah séjén, dina wangun naon waé, anu tiasa ditingalikeun sanggup nangtukeun sakitu lobana angka matematis husus tina hiji sumber. Dina dunya matematika, angka-angka ieu téh husus, sareng Yesus ngagunakeun alam dunya pikeun ngagambarkeun alam rohani. Tanyakeun ka hiji sumber AI naon anu diwakilan ku angka-angka ieu dina dunya matematika, sarta éta bakal matak ngaherankeun pisan. Ieu ngalangkungan kamampuhan sim kuring pikeun nepikeun kalawan écés téori-téori matematis ieu jeung sajabana, nanging sanajan kalawan kamampuhan sim kuring anu kawates dina téori matematika, sim kuring mendakan yén sawatara tina angka-angka ieu mere kasaksian kana unsur-unsur tina ciri-ciri kenabianana.

Angka 2520 téh mangrupa angka pangleutikna (jeung angka-angka neras ka taya watesna) anu bisa dibagi rata ku unggal angka ti 1 nepi ka 10 tanpa aya sésa. Ku sabab kitu, dina dunya matematika éta disebut kelipatan persekutuan pangleutikna (KPK) tina 1 nepi ka 10. Ku hal éta, éta boga loba pangbagé—jumlahna aya 48, “leuwih loba” tibatan angka nu mana waé anu leuwih leutik. Ieu ngajadikeun éta hiji angka anu kacida kompositna (dina matematika, hiji golongan husus tina angka-angka anu miboga pangbagé luar biasa lobana).

Angka 2300 miboga sipat matematis anu kacida matak diperhatikeun, sarupa jeung naon anu ngajadikeun 2520 kawentar—nya éta bilangan bulat positip pangleutikna anu bisa dibagi ku unggal bilangan bulat ti 1 nepi ka 9 (nya éta, kelipatan persekutuan pangleutikna tina 1 nepi ka 9).

220 miboga klasifikasi husus nu kawentar dina téori wilangan—sabab jadi satengah tina pasangan wilangan babaturan pangleutikna (jeung nu pangsohorna). Dina dunya matématika, “wilangan babaturan” téh nyaéta sapaasang wilangan nu béda, anu jumlah tina pangbagi sajatina (sakabéh pangbagi iwal wilangan éta sorangan) tina masing-masingna sarua jeung wilangan nu séjén. Dina matématika, éta dianggap minangka “babaturan sampurna”—malah urang Yunani kuna ogé ningali éta minangka lambang silaturahmi! Pasangan éta nyaéta 220 jeung 284. Pasangan ieu (220, 284) téh pasangan “babaturan” pangleutikna nu dipikawanoh, kapanggih dina jaman baheula (meureun ku Pythagoras atawa ku para pangiringna), sarta salila mangabad-abad tetep jadi hiji-hijina pasangan nu dipikawanoh. 220, minangka hiji bagian tina dua wilangan éta, dipikaharti minangka salah sahiji nu klasik dina téori wilangan!

Sacara rohani, angka 220 ngalambangkeun gabungan kaallahan jeung kamanusaan, sarta dina dunya matematika éta ngalambangkeun sapaasang “sobat sampurna.” Kasohorna angka 220, 2300, jeung 2520 dina matematika silih pakait dina harti yén hal anu ngajadikeun unggal-unggalna kasohor téh ku sabab éta angka-angka téh mangrupa anu pangleutikna dina golonganna masing-masing. Palmoni nangtukeun boh 2520 boh 2300 dina ayat katilu welas jeung kaopat welas tina Daniel dalapan, sarta nalika 2300 dicokot tina 2520, nu nyésa téh 220; ku kituna, unggal hiji tina tilu angka leutik anu kasohor dina dunya matematika ieu kagambar dina ayat-ayat anu ngagambarkeun hiji-hijina waktos dina Kitab Suci nalika Kristus ngaidentipikasikeun diri-Na salaku Palmoni.

Nepi ka dua rébu tilu ratus poé, tuluy tempat suci bakal disucikeun, nandakeun mimiti pangadilan anu dimimitian dina taun 1844 ka nu geus paéh, tuluy pindah ka nu hirup dina 9/11. Dina ayat katilu welas jeung kaopat welas, Palmoni, Nu Ajaib Nu Ngitung, ngahijikeun “tujuh kali” ti Musa jeung “dua rébu tilu ratus poé” ti Daniel.

Saterusna kuring ngadangu hiji santo keur nyarita, sarta santo anu séjén nyarios ka santo anu tangtu anu keur nyarita téa, “Sabaraha lilana éta titingalian ngeunaan kurban sapopoe, jeung palanggaran anu ngadatangkeun karuksakan, nepi ka boh tempat suci boh balad diserenkeun pikeun dipapay handapeun suku?”

Sarta anjeunna ngandika ka kuring, Nepi ka dua rebu tilu ratus poé; sanggeus éta tempat suci bakal disucikeun. Daniel 8:13, 14.

Tempat suci jeung pasukan ngagambarkeun hiji hubungan kenabian. Tujuan tempat suci téh supaya Allah tiasa linggih di antara umat-Na.

Jeung maranéhna kudu nyieunkeun pikeun Kami hiji pangsucian, supaya Kami tiasa dumuk di tengah-tengah maranéhna. Budalan 25:8.

Bait suci jeung pasukan éta bakal diinjak-injak; sarta éta santo nanya ka Palmoni, anu digambarkeun minangka “éta santo nu tangtu,” “dugi ka iraha” duanana, nya éta “bait suci jeung

pasukan,” bakal terus diinjak-injak ku kakawasaan-kakawasaan anu digambarkeun minangka “anu sapopoé” jeung “panglanggaran nu ngajadikeun sepi?” Dua kakawasaan anu ngajadikeun sepi, anu bakal nginjak-nginjak bait suci jeung pasukan. Paganisme jeung kapapaan duanana bakal nginjak-nginjak bait suci Allah jeung umat Allah.

“Pitu kali” Musa dina Imamat dua puluh genep disebut “paséa perjangjian-Na.” Hukuman “pitu kali” anu ditetepkeun ka karajaan kalér jeung karajaan kidul Israél téh nya éta “paséa perjangjian-Na.” Hukuman éta nandakeun yén karajaan kalér bakal dibawa kana panawanan dina taun 723 SM, jeung karajaan kidul dina taun 677 SM. Ka Palmoni ditaros, “dugi ka iraha” paburencayna “pitu kali” éta bakal dilaksanakeun ka tempat suci jeung ka baladna, sarta jawabanana nyaéta nepi ka 22 Oktober 1844.

“tujuh mangsa” ka karajaan kalér Israil réngsé dina taun 1798, sarta “tujuh mangsa” ka karajaan kidul réngsé dina 22 Oktober 1844. “Tujuh mangsa” ka karajaan kidul réngsé babarengan jeung “dua rébu tilu ratus poé” milik Daniel dina 22 Oktober 1844. Palmoni kalayan dihaja ngahijikeun tilu nubuat, sarta ku cara kitu anjeunna nangtukeun 1798 nepi ka 1844 minangka opat puluh genep taun nalika Anjeunna ngadegkeun bait Allah Millerite. Pamahaman anu leres ngeunaan ayat katilu welas jeung kaopat welas ngamungkinkeun saurang murid nubuat pikeun ngawanoh lain ngan ukur “tujuh mangsa” jeung “dua rébu tilu ratus poé,” tapi ogé angka 220 nalika mertimbangkeun hubungan antara 2520 jeung 2300, sarta éta ogé ngahasilkeun angka 46 nalika mertimbangkeun hubungan tina duanana nubuat 2520.

Nalika nubuat waktu Musa jeung Daniel réngsé babarengan dina 22 Oktober 1844, Palmoni dina waktu nu sarua nembongkeun lambang “220” pikeun nubuat Daniel nu dimimitian dina 457 SM jeung nubuat Musa dina 677 SM, nyaéta “220” taun antara dua titik awal pikeun dua nubuat anu bakal réngsé babarengan, pas pisan nalika Habakuk “2:20” kacumponan dina 10-22 (10X22=220) dina taun 1844. Tanggal éta nandaan mimiti ditiupna tarompet katujuh nalika rusiah Allah kudu diréngsékeun, ku kituna nandaan mimiti hiji mangsa waktu pikeun pametakan saratus opat puluh opat rébu. Tanggal éta nandaan mimiti pametakan saratus opat puluh opat rébu, sabab pagawean anu diréngsékeun salila ditiupna tarompet katujuh téh nyaéta pametakan umat Allah, anu mangrupikeun rusiah Allah, nyaéta Kristus di jero aranjeun, pangharepan kamulyaan, nyaéta kaallahan jeung kamanusaan anu dihiijikeun.

Ahir tina “tujuh kali” karajaan kalér dina taun 1798 jeung ahir tina “tujuh kali” karajaan kidul dina taun 1844 ngahasilkeun hiji mangsa opat puluh genep taun ti 1798 nepi ka 1844. Mangsa éta dimimitian ku datangna malaikat kahiji dina Wahyu opat welas, sarta réngsé nalika malaikat katilu sumping dina taun 1844. Sacara profétis, ieu nandakeun dua saksi yén mangsa ti 1798 nepi ka 1844 téh mangsa simbolis. “Tujuh kali” anu ditumpangkeun ka karajaan kalér jeung karajaan kidul Israél masing-masing réngsé dina taun 1798 jeung 1844, sarta ku kituna ngahasilkeun hiji mangsa opat puluh genep taun. Mangsa éta teu miboga harti tanpa aya saksi anu kadua. Sister White sacara langsung ngajarkeun yén moal aya malaikat katilu tanpa malaikat kahiji jeung kadua. Anjeunna ogé sacara langsung ngaidéntifikasi yén malaikat kahiji sumping dina taun 1798, sarta malaikat katilu dina 22 Oktober 1844. Tilu malaikat dina Wahyu opat welas nyayagikeun saksi anu kadua kana kanyataan yén 1798 nepi ka 1844 téh mangsa profétis anu simbolis.

Angka 46 mangrupa lambang Bait Allah, sarta nalika Kristus ngamurnikeun Bait Allah pikeun kahiji kalina, urang manggihan yén urang Yahudi, dina perdebatan maranéhna jeung Kristus, nyebutkeun yén nalika Herodes ngawangun deui Bait Allah, éta nyokot waktu opat puluh genep taun. Para sajarawan netelakeun yén pangwangunan deui ku Herodes anu dirujuk ku urang Yahudi éta réngsé dina taun nalika Yesus dibaptis. Kanyataan éta, babarengan jeung bebeneran rohani yén urang diciptakeun dina gambar Allah sarta gambar-Na téh Bait Allah, anu dilambangkeun ku angka 46.

Jeung Sang Sabda geus jadi daging, sarta cicing di antara urang, (jeung urang geus nenjo kamulyaanna, kamulyaan saperti Putra tunggal ti Rama,) pinuh ku anugerah jeung bebeneran. Yohanes 1:14.

Kecap anu ditarjamahkeun jadi “cicing” hartina téh Kemah Suci. Tujuan tempat suci éta nya éta sangkan Allah tiasa cicing di antara pasukan-Na (umat-Na). Kecap Ibrani “Kemah Suci” anu ditarjamahkeun jadi “cicing” téh kecap anu sarua jeung anu dipaké pikeun Kemah Suci anu diadegkeun ku Musa, jeung nalika Kristus mimiti nyucikeun Bait Allah ditegaskan sacara langsung yén awak Kristus téh Bait Allah. Angka 46, anu ditetepkeun ku pamahaman anu leres ngeunaan naon anu keur ditepikeun ku Palmoni dina dua ayat anu jadi dasar Adventisme, kapanggih dina Injil Yohanes. Opat puluh genep taun éta aya patalina jeung 220 pikeun jalma-jalma anu daék ningali.

Jeung murid-murid-Na émut yén aya tulisan kieu: “Kasauran pikeun bumi Gusti-Mu parantos ngalalap ka Kami.” Tuluy urang Yahudi ngawaler sarta nyarios ka Anjeunna, “Tanda naon anu dipintonkeun ku Anjeun ka kami, ku sabab Anjeun ngalakukeun hal-hal ieu?”

Isa ngawaler sarta ngandika ka maranéhna, “Runtuhkeun Bait Allah ieu, sarta dina tilu poé Kami baris ngadegkeunana deui.” Tuluy urang Yahudi nyarita, “Opat puluh genep taun lilana Bait Allah ieu diwangun, ari Anjeun rek ngadegkeunana deui dina tilu poé?” Tapi anu dimaksud ku Anjeunna téh Bait Allah awak-Na. Yohanes 2:17–21.

Aya dina ayat ka dua puluh, nya éta dina Yohanes 2:20, urang Yahudi nyarita, “Opat puluh genep taun lilana Bait Allah ieu diwangun, naha maneh rek ngadegkeun deui éta dina tilu poé?” Angka 46 dipatalikeun jeung Bait Allah dina hiji pasal jeung ayat anu ngagero 220. Dina éta petikan, urang Yahudi nandakeun yén Bait Allah téh 46 taun lilana diwangun, saajar jeung awal Israél baheula nalika Musa aya 46 poé di gunung narima parentah ngeunaan ngawangun Bait Allah. Urang dijieun nurutkeun gambar Allah, ku sabab éta lain hiji kabeneran lamun bait manusa miboga 46 kromosom, 23 lalaki jeung 23 awéwé. Kromosom 23 lalaki jeung 23 awéwé téh mangrupa parentah pikeun ngawangun bait manusa. Palmoni, anu nyiptakeun sagala hal, ogé nyiptakeun sistem dina awak manusa anu ngagantikeun unggal sél dina awak manusa ku sél-sél anu seger jeung anyar, sarta sakabéh panyaruan deui sél-sél awak anu heubeul lumangsung salila tujuh taun, nyaéta 2520 poé. Urang Yahudi ngaitkeun 46 taun éta kana Bait Allah, tapi Kristus nyarioskeun ngeunaan awak-Na anu bakal dihudangkeun deui dina tilu poé. Ti 1798 nepi ka 1844 bait Millerite diadegkeun, sarta diadegkeun dina mangsa nalika tilu malaikat kabéh sumping, jeung tilu malaikat éta anu ngawengku 46 taun ti 1798 nepi ka 1844 dilambangkeun minangka poé ku Kristus. Anjeunna ngandika, “Runtuhkeun Bait Allah ieu,” sarta dina tilu poé Kami bakal ngadegkeunana

deui, ku kituna nyaluyukeun raruntuhan hiji Bait Allah anu kudu diadegkeun deui dina tilu poé.

Daniél nétélakeun yén tempat suci jeung balad anu keur diruksak éta aya dina ayat tilu welas. Karajaan kalér ngawakilan balad, jeung karajaan kidul ngawakilan tempat suci, sabab di dinya aya Yerusalem. Ku kituna, nalika patalékan ngeunaan diinjak-injakna éta dikedalkeun, nu kahiji tina dua unsur éta, (tempat suci jeung balad) anu dibawa kana pangbuangan téh nyaéta karajaan kalér dina taun 723 SM. Opat puluh genep taun ti harita, dina taun 677 SM, “tujuh kali” dimimitian pikeun karajaan kidul Yuda. Ieu hartina diinjak-injakna balad réngsé dina taun 1798 jeung diinjak-injakna tempat suci réngsé dina taun 1844.

Israél baheula kaluar ti Babulon pikeun ngawangun deui Yérusalém dumasar kana tilu parentah, anu katiluna ngamimitian dua rébu tilu ratus taun, anu réngsé ku datangna malaikat katilu dina 22 Oktober 1844. Dina taun 1798 mangsa kakawasaan Babulon rohani, sakumaha dilambangkeun ku tujuh puluh taun pamaréntahan Babulon literal, réngsé, sarta mangsa nubuat anu diwakilan ku tilu malaikat réngsé pas di tempat nubuat éta mimiti, nyaéta dina pangucapan parentah katilu.

Mangsa tilu parentah anu jadi alfa tina 2300 taun téh diulang deui dina mangsa tilu malaikat anu jadi omega tina 2300 poé. Boh alfa boh omega mangrupikeun tihang-tihang dasar Adventisme; 457 jeung 1844 ngagambarkeun hiji pagawéan ngawangun Bait Allah jeung Yerusalem.

Tuluy nyarita ka anjeunna, kieu timbalan PANGERAN Nu Maha Kawasa: Tingali, eta Jalma anu jenengan-Na nyaéta CANGKORANG; Anjeunna baris tumuwuh ti tempat-Na, sarta Anjeunna baris ngadegkeun Bait Allah. Mémang Anjeunna anu baris ngadegkeun Bait Allah; sarta Anjeunna baris nanggung kamulyaan, sarta bakal linggih jeung maréntah dina tahta-Na; jeung Anjeunna baris jadi imam dina tahta-Na: sarta rarancang karapihan bakal aya di antara maranéhna duaan. Zakaria 6:12, 13.

Kristus salaku Sang Tunas di dieu dipikawanoh minangka Anjeunna anu ngadegkeun Bait PANGERAN, sarta sakumaha Anjeunna dihudangkeun dina poe katilu waktu malaikat katilu sumping dina 22 Oktober 1844, bait Millerite geus diadegkeun ku Kristus, sabab Anjeunna lah anu ngawangun Bait PANGERAN. Sanajan ieu kacumponan dina sajarah Millerite, kacumponan anu sampurna aya dina mangsa hujan panungtungan, sabab pengulangan frasa “anjeunna bakal ngawangun Bait PANGERAN” méré kamungkinan ka jalma-jalma anu bakal ningali yén PANGERAN ngadegkeun bait Millerite dina 46 taun, tapi yén Anjeunna ngawangun bait anu séjén, nyaéta bait tina saratus opat puluh opat rébu, salila mangsa hujan panungtungan, sabab Petrus nyebutkeun yén saratus opat puluh opat rébu kudu dihudangkeun jadi hiji imah rohani.

Nalika patalékan “dugi ka iraha” dipasrahkeun ka Palmoni, jawabanana nyaéta “dugi ka dua rébu tilu ratus poé, tuluy tempat suci bakal diberesihan,” ari Musa, Élia, jeung kaum Millerit, para martir kapausan, Zakharia jeung Yohanes anu keur ngukur Bait Allah, Yesaya dina pasal genep, jeung nu séjén anu teu disebatkeun, nyebutkeun yén jawaban kana patalékan “dugi ka iraha” dina ayat tilu welas nyaéta “ti 9/11 nepi ka hukum Minggu, tuluy tempat suci bakal diberesihan.”

Tanggal 22 Oktober 1844 dilambangkeun ku Abraham nalika anjeunna ngurbankeun putrana, sabab hal éta ngalambangkeun salib, tempat Rama sawarga ngurbankeun Putra-Na. Musa jeung urang

Ibrani di Laut Beureum, numutkeun rasul Paulus, ngagambarkeun baptisan, anu ngalambangkeun salib, anu geus dilambangkeun ku Abraham di Gunung Moria jeung Ishak.

Leuwih ti éta, dulur-dulur, sim kuring teu kersa aranjeun teu nyaho, yén sakumna karuhun urang aya di handapeun méga, sarta sakumna maranéhna ngaliwat laut; jeung sakumna maranéhna dibaptis ka Musa dina méga jeung dina laut. 1 Korinta 10:1, 2.

Tangtu, ieu hartina yén baptisan dilambangkeun ku 22 Oktober 1844, nyaéta dina waktu kulawarga Nuh anu dalapan urang dibaptis. “Dalapan” mangrupa lambang kabangkitan.

Anu sawatara geus teu nurut, nalika kasabaran Allah sakali mangsa ngadagoan dina jaman Nuh, salila bahtera keur disusun, di jerona ngan saeutik, nya éta dalapan jiwa, disalametkeun ku cai. Eta minangka perlambang anu sarupa, ku kituna baptisan oge ayeuna nyalametkeun urang, lain ku miceun kokotor tina daging, tapi ku jawaban hate nurani anu hade ka Allah, ku jadianana deui Yesus Kristus. 1 Petrus 3:20, 21.

Salah ngartikeun salah sahiji unsur bebeneran anu geus diungkabkeun ngeunaan 22 Oktober 1844 téh sajajar jeung salah ngartikeun kasaksian Nuh dina bahtra, Musa di Laut Beureum, Ibrahim di Gunung Moria, jeung Yesus dina kayu salib. Dina éta tanggal malaikat katilu asup kana sajarah, jeung manéhna téh malaikat anu ngaméterai umat Allah.

“Aing sim kuring ningali malaikat katilu. Malaikat anu ngiringan ka sim kuring ngandika, ‘Matak sieun pangandika anjeunna, pikasieuneun tugasna. Anjeunna téh malaikat anu baris milah gandum ti antara jukut liar, sarta ngecap atawa ngabeungkeut gandum pikeun lumbung sawarga.’ Ieu hal-hal kudu ngarebut sakabeh pikiran, sakabeh perhatian. Kitu deui, ka sim kuring dipintonkeun kabutuhan supaya jalma-jalma anu percaya yen urang keur narima pesen panungtungan rahmat, misah ti jalma-jalma anu sapopoe narima atawa nyerep kasalahan anyar. Sim kuring ningali yen boh nu ngora boh nu kolot teu kudu ngahadiran pasamoan jalma-jalma anu aya dina kasalahan jeung poek. Malaikat ngandika, ‘Mugia pikiran eureun cicing kana perkara-perkara anu teu mawa mangpaat.’” Manuscript Releases, volume 5, 425.

Ku kituna, babarengan jeung garis-garis nubuat anu suci anu ngalambangkeun éta tanggal, malaikat katilu sumping sarta ngamimitian padamelanana, anu ngawengku misahkeun para parawan anu wijaksana jeung anu bodo, anu dina éta petikan digambarkeun minangka gandum jeung jukut panyakit. Henteu ngartos sabaraha jero taun 1844 geus disimbolkeun sacara suci, atawa henteu nyaho naon anu geus diungkabkeun ngeunaan tanda-tanda jalan anu patalina jeung 1844 sarta terus nyambung nepi ka 1863, ngajadikeun hiji jiwa teu siap pikeun nyanghareupan sacara nubuat kana implikasi tina kanyataan yén Kristus téh poko sentral tina dua ayat anu ngawakilan pondasi Adventisme, sarta yén di dinya Kristus dipikawanoh minangka Palmoni, Nu Nyipta matématika jeung sagala rupa anu sanés.

Waleran ayeuna pikeun patalékan dina ayat katilu welas téh béda jeung waleran dina taun 1845. Dina taun 1845 para panaratas keur ngaleungitkeun kuciwa anu kacida gedéna, mimiti ngagulat jeung pamanggih yén Gusti geus mulangkeun kurnia saurang nabi, hal anu tacan kajadian deui ti saprak jaman para murid. Maranéhna keur narékahan ngartos implikasi tina amanat malaikat katilu, sarta keur hudang kana kanyataan yén pangalaman anu kakara maranéhna lalampahan téh

taya lian iwal sajarah suci. Nepi ka taun 1850 maranéhna parantos nyayagikeun bagan panaratas anu anyar pikeun ngabenerkeun jeung ngagantikeun bagan panaratas taun 1843. Duanana bagan éta ku Sister White diidentifikasi minangka panggenapan tina “table-table” dina Habakkuk pasal dua. Ku kituna, taun 1850 téh mangrupa panggenapan anu geus ditetepkeun tina Firman nubuat Allah.

Para panaratas ngartos sarta nyerat yén mungkir yén bagan 1843 lain mangrupa pangujudan tina “tablét” dina Habakuk pasal dua, sarua jeung ninggalkeun iman anu asal. Sister White ngesahkeun bagan éta minangka anu diarahan ku panangan Gusti, sarta minangka pangujudan Habakuk, jeung anjeunna nempatkeun pangesahan anu sarua kana bagan 1850. Habakuk nyebatkeun “tablét” dina wangun jamak, sarta nalika bagan 1843 dicitak dina Méi 1842, éta dicitak kalayan kasalahan dina sawatara angka anu ku Gusti dipiara ku panangan-Na. Dina 1850 aya bagan anyar anu disadiakeun pikeun ngabenerkeun kasalahan dina angka-angka éta. Tablét-tablet dina Habakuk ngagambarkeun pangujudan-pangujudan nubuat, sarta éta nubuat-nubuat digenepan ti Méi 1842 nepi ka Januari 1850.

Tabél taun 1843, atawa tabél permulaan, ngandung kasalahan, sedengkeun tabél panungtungan taun 1850 henteu ngandung kasalahan. Mangsa ti Méi 1842 nepi ka Januari 1850 téh mangrupa hiji mangsa nubuat anu geus tetep, sarta Méi 1842, kitu deui Januari 1850, ngalambangkeun tanda-tanda jalan nubuat, jeung tanda-tanda jalan éta ngamuat tandatangan Alfa jeung Omega. Alfa, nyaéta hurup kahiji, jeung Omega, hurup panungtungan jeung hurup ka dua puluh dua. 1842 nyaéta alfa jeung 1850 nyaéta omega, sarta lamun urang nyokot dua hurup Ibrani éta teras nempatkeun hurup ka tilu welas dina alfabét Ibrani, urang bakal ngawangun kecap Ibrani “truth” anu dieja ku hurup kahiji, hurup ka tilu welas, jeung hurup ka dua puluh dua dina alfabét Ibrani.

Logika nubuat anu dilarapkeun kana waymarks taun 1842 jeung 1850 nyaéta yén éta dihiijikeun ku “kasalahan.” Alfa miboga hiji kasalahan sarta omega ngabenerkeun kasalahan anu sarua éta pisan, ku kituna anu nangtung di antara hurup alfa jeung omega nyaéta “kasalahan,” hiji lambang pangbarontakan, anu ogé mangrupa naon anu diwakilan ku angka tilu welas. Ti 1842 nepi ka 1850 nyaéta hiji période nubuat anu geus mapan, ngandung tandatangan Alfa jeung Omega, sarta éta téh “bebeneran.” Nepi ka éta sajarah ditalungtik sacara daria jeung rohani ku saurang Masehi Advent Poé Katujuh Laodikia, maranéhna sacara praktis kabutaan kana BEBENERAN anu écés, anu dipastikeun tanpa mamang ku période nubuat tina tabél Habakuk ti 1842 nepi ka 1850. Bebeneran anu ditetepkeun babarengan ku dua saksi nyaéta yén bagan 1850 teu miboga kasalahan. Bagan 1850, sakumaha ogé bagan 1843, ngamuat “tujuh kali” milik Musa, sarta dina duanana bagan éta “tujuh kali” ditempatkeun di tengah bagan, ngabentang ti luhur ka handap, ngagambarkeun période “tujuh kali” anu dimimitian dina 677 SM nepi ka 1844. Angka 2520 téh henteu saukur aya dina bagan, tapi mangrupa puseur bagan éta.

Nu kagambarkeun dina puseur garis nubuat anu ngagambarkeun “tujuh waktu” téh nyaéta salib. Puseur tina duanana tabél téh nyaéta garis waktu 2520 anu ngalir ti luhur ka handap. Di tengahna aya salib. Salib téh mangrupa tengah minggu nalika Kristus netepkeun perjangjian jeung loba jalma, minuhan Daniel salapan ayat dua puluh tujuh. Minggu éta ngawakilan tujuh taun, anu sacara nubuat nyaéta 2520 poé. Sakumaha dina tabél-tabél éta, pas pisan di puseur 2520 poé, Kristus keur

netepkeun perjangjian dina salib. Ti baptisan Kristus nepi ka salib téh sacara nubuat aya 1260 poé. Ieu hartina yén ti baptisan nepi ka salib bakal aya 1260 kurban isuk-isuk jeung 1260 kurban soré anu nungtun ka salib, tapi dina salib éta domba kurban panungtungan lolos tina panangan imam, sarta Anak Domba Allah jadi kurban soré, ku kituna ngawakilan kurban Anak Domba anu ka-2520 ti saprak baptisan.

Puseur minggu téh nyaéta salib, jeung puseur dua méja suci ogé nyaéta salib; tapi dina unggal kaayaan, Anak Domba ditempatkeun di jero bebeneran anu sacara simbolis dilambangkeun ku 2520. Salib ditempatkeun di tengah 2520 poé, jeung dina salib éta Yesus nyaéta kurban anu ka-2520 sarta anu panungtungan. Sajarah antara Méi 1842 jeung Januari 1850 ngagambarkeun kasalahan, jeung Kristus, nyaéta bebeneran, ditempatkeun di antara dua palaku kajahatan; sanajan Anjeunna sanés palaku kajahatan, Anjeunna keur diperlakukeun saperti kitu. Ku sabab éta urang miboga tilu palaku kajahatan, hiji anu bakal binasa jeung hiji anu bakal disalametkeun. Tilu palaku kajahatan éta nyaéta tilu waymarks anu kabeungkeut babarengan ku kajahatan, sanajan waymark anu di tengah téh sabalikna tina palaku kajahatan alfa jeung omega. Palaku-palaku kajahatan alfa jeung omega téh disambungkeun ku waymark anu di tengah, nyaéta salib.

Ku tabel-tabel Habakuk ti taun 1842 nepi ka 1850, kasalahan téh mangrupa hurup tengah anu ngahijikeunana jeung waymark anu kahiji jeung anu panungtung. Waymark tengah dina salib ngahijikeun tilu penjahat, tapi waymark tengah dina ieu hal lain kasalahan, éta téh Kaleresan, jeung hiji unsur tina kaleresan anu dijunjung ku salib jeung ku tabel-tabel Habakuk nyaéta yén 2520, “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep, téh kaleresan, jeung dina kontéks logika anu kakara dipedar, nolak 2520 sarua jeung nolak Isa.

Nalika Palmoni, Nu Maha Endah dina Ngitung, ngandika, “Nepi ka dua rébu tilu ratus poé; tuluy tempat suci bakal disucikeun,” Anjeunna keur ngawalon patalékan nubuatan ngeunaan “sabaraha lila.” Jawabanana lain deui 1844, sabab gerakan Millerite Filadelfia réngsé dina taun 1856, margi harita ku James jeung Ellen White geus dipikawanoh yén éta gerakan geus ngalih ti Filadelfia ka Laodikea. Nalika Sister White ngagurat éta garis dina keusik, éta ngandung harti yén nepi ka kaayaan éta robah, hubungan Allah jeung umat-Na kudu kahartos minangka ngawakilan hiji pamisahan, sabab Anjeunna nangtung di luar bari ngetok kana hate urang Laodikea, milari jalan asup. Kaallahan-Na teu aya di jero kamanusaan maranéhna. Pagawéan anu pisan anu dimimitian ku Kristus dina 22 Oktober 1844 nyaéta ngahijikeun kaallahan-Na jeung kamanusaan, jeung Kristus daék ngalakukeun éta pisan, tapi éta henteu kajadian.

“Upama urang Advent, sanggeus kuciwa anu gedé dina taun 1844, tetep pageuh nyekel iman maranéhna sarta terus maju kalayan ngahiji dina pituduh panyelenggaraan Allah anu keur muka jalan, narima amanat malaikat katilu sarta dina kakawasaan Roh Suci ngawawarkeunana ka sakuliah dunya, maranéhna tangtu bakal ningali kasalametan ti Allah, Gusti tangtu bakal midamel kalayan kawasa ngaliwatan usaha maranéhna, pagawean éta tangtu geus réngsé, sarta Kristus tangtu geus sumping saméméh ayeuna pikeun narima umat-Na kana ganjaran maranéhna. Tapi dina mangsa karaguan jeung kateupastian anu nuturkeun sanggeus kuciwa éta, loba anu percaya kana kadatangan nyerahkeun imanna.... Ku kituna pagawean téh kahambat, sarta dunya dipiceun dina gelap. Upama sakabéh badan Advent ngagabung dina

parentah-parentah Allah jeung iman ka Yesus, sakumaha béda pisan sajarah urang téh tangtu bakal kajadian!” Evangelism, 695.

Ngulang deui sajarah Israil baheula, Gusti ngaluarkeun Israil modéren tina poékna Jaman Poék sarta ngasupkeun maranéhna kana jangji pasatujuan jeung Anjeunna di Laut Beureum, sabab baptisan téh lambang hubungan pasatujuan. Tapi Israil kudu diuji naha maranéhna rék ngajaga éta pasatujuan. Ka Israil baheula, maranéhna gagal dina sapuluh ujian nurutkeun kitab Bilangan. Dina kagagalan anu kasapuluh maranéhna dihukum pikeun paéh di padang gurun salila opat puluh taun, ku kituna méré conto ngeunaan panolakan Israil modéren kana pesen Laodikia taun 1856. Saperti halna jeung kagagalan Israil baheula dina sapuluh ujian anu maju bertahap (sapuluh minangka lambang hiji ujian), ti datangna malaikat katilu dina taun 1844 nepi ka taun 1856, hiji prosés pangujian anu maju bertahap didatangkankeun ka gerakan Millerite Filadelfia.

Sapuluh ujian ti Laut Beureum nepi ka pemberontakan kahiji di Kadesh dilambangkeun minangka hiji mangsa nubuat, sabab éta mangsa dihijikeun ku bilangan sapuluh. Sapuluh, minangka lambang hiji ujian, ku sapuluh ujian éta dipikawanoh sapuluh kaom anu nampik perjangjian sarta gagal dina ujian nu kasapuluh jeung dina sakabéh prosés pangujian. Mangsa éta dimimitian dina nyebrangna Laut Beureum, sarta Sapuluh Parentah dilambangkeun minangka anu kahiji tina sapuluh ujian sanggeus laut éta, ujian anu kahiji nyaéta poé Sabat, lambang jeung meterai tina Sapuluh Parentah (anu dilambangkeun ku manna). Nalika mangsa sapuluh ujian dina Israil baheula kitu écésna dipidangkeun minangka hiji mangsa nubuat anu tangtu, sarta Roh Nubuat ngawartosan ka urang yén nyebrangna Laut Beureum mangrupikeun pralambang 22 Oktober 1844, mangka urang kudu nyaho yén dina titik éta hiji prosés pangujian anu lumangsung sacara bertahap geus dimimitian. Adventisme henteu nyaho éta, ku kituna maranéhna teu mampuh ningali yén dina taun 1863 maranéhna ditetepkeun pikeun maot di padang gurun Laodikea nepi ka hukum Minggu, nyaéta hukum anu pisan ti awal prosés pangujian anu ngarah ka taun 1863 geus dipasrahkeun ka maranéhna pikeun diproklamasikeun minangka hiji panggeuing.

Nalika pangucapan ngeunaan kaayaan Laodikea nimpah kana Adventisme Millerit dina taun 1856, “anggur anyar” diterbitkeun ngeunaan “tujuh waktu.” Caang anyar éta henteu kungsi ditarima, sarta tujuh taun ti harita, atawa 2520 poé nubuatan ti harita, gerakan Millerit Laodikea réngsé sarta jadi gereja Advent Poé Katujuh Laodikea. Musa daék asup ka Tanah Jangji, tapi ujian ka sapuluh geus datang, jeung tangtu éta mangrupa ujian anu dasariah, sabab padamelan pisan anu ditugaskeun ka Musa ti mimiti nyaéta mingpin umat Allah ka Tanah Jangji. Éta pisan padamelan anu aya di hareupeun Musa saméméh anjeunna sumping ka Mesir. Ujian ka sapuluh geus datang, sarta para pemberontak ragu-ragu ngeunaan asup ka Tanah Jangji.

Mangka saur sim kuring ka aranjeun, “Aranjeun geus nepi ka gunung urang Amori, anu dipaparinkeun ku PANGERAN Allah urang ka urang. Tenjo, PANGERAN Allah maneh geus maparin tanah éta di hareupeun maneh; geura naék sarta kagungan éta, sakumaha geus diucapkeun ku PANGERAN, Allah karuhun maneh, ka maneh; ulah sieun, ulah pegat sumanget.” Geus kitu aranjeun sadaya daratang ka sim kuring, masing-masing, tuluy maraneh nyarita, “Urang rek ngutus jelema-jelema heula di hareupeun urang, sangkan maranéhna nalungtik éta tanah pikeun urang, sarta mawa béja deui ka urang ngeunaan jalan mana anu

kudu ku urang diliwatan pikeun naék, jeung ka kota-kota mana urang baris asup.” Eta carios teh kacida merenahna dina paningal sim kuring; ku sabab kitu sim kuring nyandak dua welas urang ti aranjeun, saurang ti unggal kaom. Deuteronomy 1:20–23.

Ti titik éta nepi ka dua welas panalungtik éta mulang, ngawakilan sajarah nalika ujian dasar anu pamungkas sumping dina taun 1856, sarta salila tujuh taun urang Millerit Laodikea nalungtik éta tanah nepi ka maranéhna milih pikeun eureun jadi hiji gerakan sarta jadi hiji garéja.

Kabeneran nu kahiji kapanggih ku Miller nya éta “tujuh mangsa,” anu ngajadikeun éta jadi dasar tina kabeneran-kabeneran dasar nu nyusun jalan-jalan baheula Yeremia. Cahaya nubuat anyar nu pangahirna nu dibawa ka Adventisme téh mucunghul dina taun 1856, sarta éta mangrupa runtuyan artikel ngeunaan “tujuh mangsa.” Aya kacida lobana cahaya nu patali jeung panalungtikan anu jero kana fakta-fakta sajarah ieu, tapi lamun urang rék sanggup nganyahokeun naha jawaban dina ayat opat welas tina Daniel dalapan téh “ti 9/11 nepi ka hukum Minggu, mangka tempat suci éta bakal disucikeun,” urang kudu terus maju.

Padamelan anu dipimiti ku Kristus dina taun 1844 disimpangkeun dina taun 1863, ku kituna “panyucian” tempat suci anu dimimitian dina mangsa éta ditunda salila umat Allah mimiti ngalanglang gurun Laodikea. Ku sabab éta, padamelan anu sakuduna diréngsékeun ku Kristus dina jaman 1844 nepi ka 1863, ku kabutuhan, kudu diulang deui nalika malaikat katilu, nyaéta malaikat anu misahkeun sarta ngameterai, ahirna ngaréngsékeun padamelan anu dilambangkeun ku “panyucian.” Titimangsa-titimangsa nubuat ti 1844 nepi ka 1863 téh nyaéta titimangsa-titimangsa anu dina éta Kristus bakal ngaréngsékeun padamelan panyucian tempat suci, sarta titimangsa-titimangsa éta ngawakilan sajarah nalika padamelan éta baris diréngsékeun. Lamun bisa dibuktikeun yén 1844 nepi ka 1863 ngawakilan mangsa ti 9/11 nepi ka hukum Minggu, patalékan ngeunaan “sabaraha lila” téh saluyu jeung garis-garis séjén anu diwakilan ku “sabaraha lila.”

1844 nyaéta datangna malaikat katilu, sarta 1863 nandaan ahir mangsa pangujian. Dina taun 1846, kulawarga White nikah, sarta ngaran tukang Ellen robah tina Harmen jadi White, jeung pasangan nu geus nikah éta mimiti ngajaga Sabat poé katujuh dina taun éta. Sabat, nikah, jeung robahna ngaran, sadayana sacara profétis mangrupa lambang hiji hubungan perjangjian. Gusti ngaliwatkeun Israél modéren ngaliwatan Laut Beureum taun 1844, sarta dina taun 1846 mawa maranéhna ka Sinai pikeun maparin hukum ka maranéhna sarta ngasupkeun maranéhna kana perjangjian jeung Anjeunna. Hukum éta, saperti dua lohna Habakuk, ditulis dina dua loh; loh kahiji ngamuat 4 hukum, sarta loh kadua ngamuat 6. Dua loh ngalambangkeun hubungan perjangjian boh Israél baheula boh Israél modéren, sarta babarengan éta dua loh perjangjian, nyaéta Sapuluh Parentah, jeung sacara simbolis ditandaan ku 46 pikeun Israél baheula, ngalambangkeun dua lohna Habakuk anu ngawakilan sajarah hujan panungtung. Babarengan jeung dua kurban roti ayun dina Pentakosta, éta sadayana ngawakilan panji, nyaéta saratus opat puluh opat rébu.

Waktu ngaran Sister White robah ti Harmen jadi White. Harmen hartina saurang soldadu karapihan, tapi éta diganti ku White, anu mangrupa kabeneran Kristus. Ngaran Gould hartina emas, sarta Ellen hartina cahaya anu caang tur ngagenclang. Ngaranna ngawakilan pekabaran Laodikea.

Kami mere piwuruk ka hidep supaya meuli ti Kami emas anu geus diuji ku seuneu, supaya hidep jadi beunghar; jeung pakean bodas, supaya hidep dipaparin pakean, sarta supaya éra tina taranjangna hidep ulah katémbong; jeung oleskeun salep panon kana panon hidep, supaya hidep bisa ningali. Wahyu 3:18.

“Salep panon” téh nyaéta cahaya tina Firman Allah, sarta Ellen téh hiji cahaya anu caang tur ngageuing. Kasalametan pikeun urang Millerite dina taun 1856 kapanggih dina narima pesen ka Laodikea sakumaha ditepikeun ngaliwatan tulisan-tulisanana, sarta sakumaha dilambangkeun dina ngaranna. Sister White netelakeun kalawan écés yén pesen taun 1888 ti Jones jeung Waggoner téh nyaéta pesen Laodikea, sarta yén pesen maranéhna ogé nyaéta pesen malaikat katilu.

“Gusti dina rahmat-Na anu agung ngintunkeun hiji amanat anu kacida mulya ka umat-Na ngaliwatan Para Kokolot Waggoner jeung Jones. ... Ieu teh amanat anu diparentahkeun ku Allah pikeun dibikeun ka dunya. Ieu teh amanat malaikat katilu, anu kudu diproklamasikeun ku sora tarik, sarta dipirig ku curahan Roh-Na dina ukuran anu ageung.” Testimonies to Ministers, 91.

Malaikat katilu sumping dina taun 1844, sarta anjeunna ngupayakeun padamelanana pikeun kadua kalina dina taun 1888. Pesen taun 1888 éta nya éta pesen Laodikea, éta pesen malaikat katilu, éta nandaan turunna malaikat dina Wahyu dalapan welas, éta pesen ngeunaan membenaran ku iman anu diproklamasikeun salila curahan hujan ahir. Malaikat katilu sumping dina taun 1844 lajeng deui dina taun 1888, ngan ukur pikeun ditampik dina dua-duana kajadian, nanging dua-duana kajadian éta ngalambangkeun waktu nalika malaikat katilu sumping dina mangsa hujan ahir. Taun 1844 mangrupikeun lambang 9/11, sarta lamun 1863 ngalambangkeun hukum Minggu, mangka mangsa nubuat “ti 9/11 nepi ka hukum Minggu” sakumaha digambarkeun ku lambang “sabaraha lila” bakal ngawakilan jawaban bebeneran kiwari kana patalékan ayat tilu welas, nyaéta “sabaraha lila.”

Sajarah Millerite ti taun 1842 nepi ka 1850 mangrupa hiji mangsa nubuat anu tumpang-tindih jeung mangsa nubuat tina pangujian malaikat katilu ti 1844 nepi ka 1863. Ti 1842 nepi ka 1863 miboga tanda-tanda jalan nubuat anu ngagambarkeun sajarah ti 9/11 nepi ka hukum Minggu nalika Kristus ngabersihan Bait-Na, mimitina garéja-Na sarta satuluyna para pagawe jam kasabelas. Dina waktu hukum Minggu, Kristus bakal boga hiji umat anu geus disucikeun pikeun dipidangkeun ka dunya minangka hiji panji persembahan, sarta garéja bakal jadi garéja anu jaya. Tempat suci-Na harita bakal geus dibersihan.

Kami parantos nempatkeun lambang “dugi ka iraha” dina tempatna, sanajan tangtu masih aya deui. Urang baris ngamimitian mawa ieu jeung lima artikel saméméhna deui kana sudut pandang kitab Yoel, tapi panyimpangan sampingan ieu katingalina penting pikeun diteundeun heula. Kasaksian tina unggal “dugi ka iraha” anu geus urang titénan sapuk jeung patalékan “dugi ka iraha” anu dijawab ku Palmoni dina ayat opat welas, sabab tempat suci téh kudu disucikeun ti 9/11 nepi ka undang-undang Minggu. Sajarah éta nya éta sajarah hujan panungtungan, sarta sajarah hujan panungtungan téh dipedar dina kitab Yoel.